♦bloc-notes♦

INNECUL DELA PLENITA

Ziarele s'au ocupat acum câteva zile de cazul dela Pleniţa.

Se cunoaşte, în ce constă acest «caz». O excursiune şcolară, pornită sub cele mai senine semne, s'a transformat de-odată într'o catastrofă, de dimensiuni uimitoare. După peregrinări sigure pe solul Doljului, doi învăţători şi-au învitat elevii — copii de şcoală primară — la o plimbare mai puţin sigură pe un lac. Evident, în bărci. In două bărci.

Dar bărcile au în Dolj, probabil, calităţi speciale. Sunt lungi, sunt largi, sunt cătrănite. Dar nu au rezistenţă de plutire.

Aşa s'a făcut că ajunsă în largul lacului, una din cele două bărci s'a răsturnat, prinzând sub rame şi nivelul apei, o droae întreagă de copii.

Elementare noţiuni de înnot, ar fi evitat, catastrofa. Câteva salturi nu mai, ar fi scos la mal fără nici-o primejdie, întreaga droae de şcolari. Nu s'ar fi înregistrat, în ediţiile speciale ale ziarelor, niciun deces. N'ar fi răzbit din lacul Pleniţei lugubre ţipete de înnec. De moarte inutilă. De jale şi de spaimă.

O excursiune şcolărească ar fi fost întreruptă de divertismentul comic al unei băi involuntare. Atâta tot.

Totala ignoranţă a copiilor în materie de înnot, însă, a cârmuit divertismentul acesta spre dimensiuni tragice. S'au înnecat o mulţime de şcolari. Doar câţiva au putut fir salvaţi. Iar acum, se anchetează cazul, se stabilesc răspunderi şi se închee dosare cari vor conduce la judecăţi şi sancţiuni tradiţionale.

Este desigur, în cazul dela Pleniţa destulă jale, suficiente consecinţe triste, pentruca să le reîmprospătăm aici, atâta vreme după intrarea acestui «caz» în trecut. Nu vom relua, deci înnecul din Dolj, în toate detaliile sale, cari s'ar cere semnalate — poate — pentru a se evita pe viitor înnecuri colective de copii.

O învăţătură însă — fiindcă mai ales evenimentele triste sunt furnizoare de învăţături — trebue precizată neapărat.

De ani de zile se cere în coloanele acestei gazete, sub diferite forme şi semnături, obligativitatea nataţiei, în şcoli. S'au scris pentru aceasta, articole întregi. S'au dat exemple. S'au totalizat argumente şi s'au făcut presiuni.

Toate acestea însă, fără nici un răsunet practic.

Cu spiritul refractar care îl conduce, «Ministerul educaţiei naţionale» a rămas impasibil. Sport?... De asta se ocupă cârmacii rosturilor noastre didactice?...

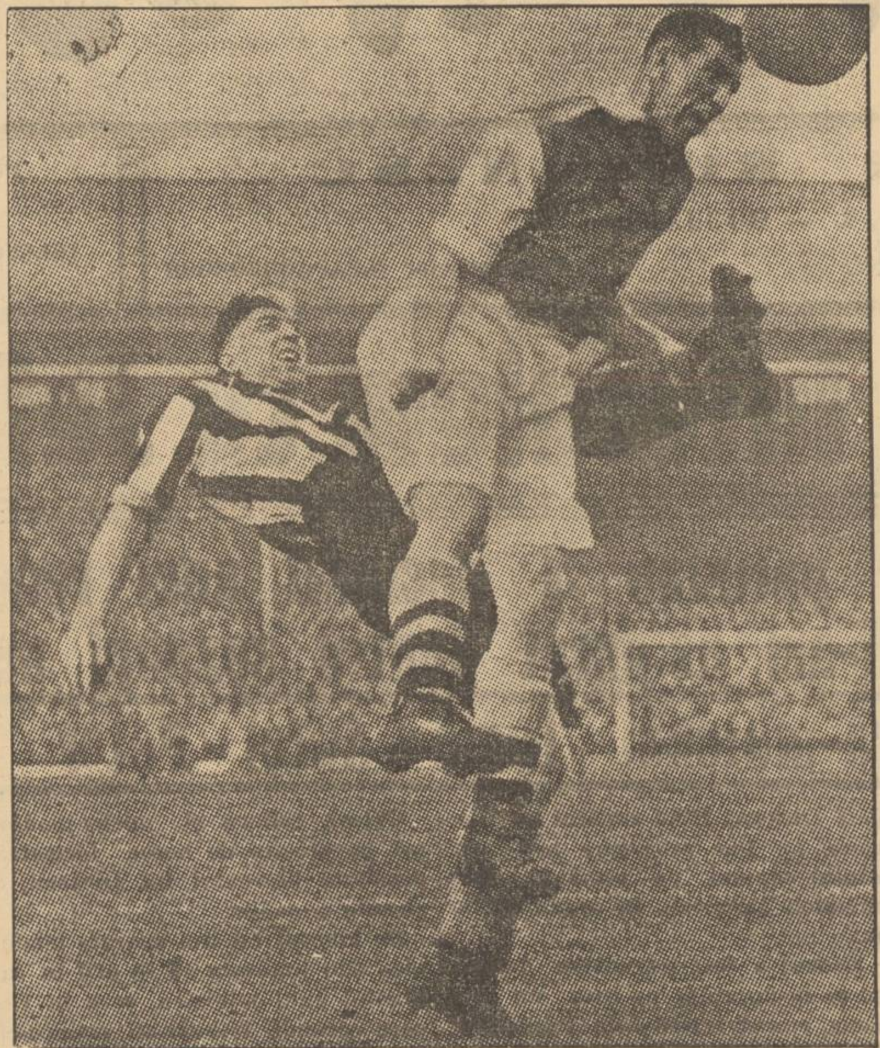
Şi iată că după atâtea pilde, «Cazul dela Pleniţa» a venit deasemeni să pledeze utilitatea sportului — a nataţiei, mai ales — în şcoli.

Este desigur, cel mai categoric avertisment. Şi cel mai trist.

Un avertisment în faţa căruia, Ministerul educaţiei naţionale» ar trebui să capituleze. Cel puţin, acum...

GEORGE FULGA

Footballul englez...

O fază, care trădează adevăratul football englezesc.

CULISELE

Matchul Belgia — România s'a terminat. A fost anunţat, a fost jucat, şi comentat. Se ştie şi cum a fost anunţat, şi cum a fost comentat. Au mai rămas în să din acest match, detalii necunoscute. Ca de obiceiu, doar «Culisele» şi-au asigurat exclusivitatea acestor informaţiuni, a căror divulgare o începe astăzi.

Conducătorii belgieni au fost primiţi cu o atenţiune din care câţiva oficiali ai «Federaţiei române de football» şi-au făcut o adevărată specialitate.

Exceptând «atenţiunile» d-lui Urzică — acreditat dela graniţă pe lângă conducătorii belgieni — o altă echipă de oficiali s'a ocupat deasemeni de oaspeţi

In prima seară, «atenţiunile, au fost cantonate la «Colorado». Pentru cinci conducători belgieni, trei reprezentanţi ai «Federaţiei române de football» au făcut un strălucit oficiu de gazdă şi de... băutori. S'au consumat 20 de sticle de şampanie «Cordon rouge», s'a dansat şi s'a urat (bine înţeles) pentru victoria... României.

La plecare, un conducător belgian cu vagi informaţiuni în legătură cu echipa Venus, a avut o nedumerire cu consecinţe speciale:

— Vous connaissez Bafa... ou Bofa?

— Bufa... a explodat d. Urzică. Cum să nu. Hai s'o vedem...

Şi un sfert de oră mai târziu, conducătorul belgian care se interesa de Befa, s'a trezit în strada Băcani, la etaj în faţa unei cunoscute matroane, care-l acoperea cu atenţiuni profesionale:

— Toi Bofa?...

— Eu maică... Eu sunt Bufa...

In afară de «Colorado», tot sub escorta câtorva oficiali, conducătorii belgieni au fost duşi să aprecieze calitatea vinului dela «Roşianu», dela «Vişoiu» şi dela «Coana Victoriţa».

S'a băut f. mult. (Belgienii nu s'au trezit decât după rezultatul matchului...).

Au luat totuşi parte la banchetul oficial dela «Lido», iar după banchet s'au dus Duminecă seara să-şi ia rămai bun dela «Colorado».

S'a consumat mai puţin şampanie decât în prima zi (când au plătit oficialii Federaţiei române de football) dar s'a băut destul. Dovadă că la 4 dimineaţa, arbitrul Christ — care era deasemeni invitat — avea un fel de mers, parcă- ar fi fost într'un continuu dribling...

Starea aceasta i-a sugerat d-lui Luchide o observaţie foarte savurată:

— Belgienii ăştia ştiu să joacă football foarte bine, dar nu se pricep la diplomaţie sportivă. Acum beau ei cu arbitrul?...

— Dar când?...

— Noi am avut grije să bem înainte de match...

Dimineaţa, conducătorii belgieni au avut o ultimă dovadă a popularităţii de care se bucură footballul în România. La plecare, au asistat fără să se aştepte, în curtea varieteului, la un nou match de football.

Un match aprig disputat, cu o minge construită din şervete, şi jucat pe parchetele de dans de două echipe ad-hoc: garçonii şi orchestra dela «Colorado»...

Shoturile lui Albahari au entusiasmat asistenţa, care a început să aplaude zgomotos.

— Bravo.... Bravo...

In jurul «terenului», belgienii s'au transformat în spectatori gălăgioşi:

— Vas-y,... Baratky!...

— Bravo... Bodola...

Iar cehul Christ, şi-a reluat ocupaţiunea din cursul după amiezii, începând... să arbitreze ..

Spectacolul a fost într'adevăr interesant. Mai ales că fluerul d-lui Christ căpătase subit, ecou.. Toţi gardiştii după şosea, îi răspundeau prelung şi prompt...

Castor

ASIGURAREA PICIOARELOR

Printre cele mai importante organe ale omului se numără şi picioarele.

Intr'adevăr, un om fără picioare se poate considera pe jumătate mort. Picioarele au un rol principal nu numai în viaţa indivizilor, dar şi în viaţa popoarelor, despre care — mai ales în timpurile noastre — se spune că sunt veşnic pe... picior de război.

Pentru indivizi, importanţa picioarelor e şi mai mare. Cu picioarele te duci să cauţi serviciu, cu picioarele poţi s'o ştergi în cazuri de forţă majoră, şi tot cu picioarele alergi după tramvai.

In unele profesiuni însă, picioarele sunt un factor esenţial. Cine ştie oare de asigurarea pe care celebra Mistinguette şi-a făcut- asupra picioarelor, «cele mai frumoase picioare din lume», cum scriu specialiştii.

Asigurarea făcută de Mistinguette îşi are desigur rostul ei: picioarele ei, pe lângă că sunt foarte estetice, — sau tocmai d'aia — îi asigură un venit frumuşel. Ce te faci însă că mergi pe stradă, şi Doamne fereşte, sunt atâtea automobile şi tramvie.. Dacă-i terciueşte vreun vehicul frumuseţe de picioare, cel puţin să încaseze asigurarea.

Dar mai necesară e această asigurare a footabliştilor, cari, s'o recunoaştem cu toţi — mai ales după matchul cu Belgia — sunt expuşi în orice moment să se aleagă cu un picior fracturat. Deaceea ne miră că jucătorii noştri nu-şi asigură picioarele.

Probabil că o vor face pe viitor. Un început s'a şi făcut.

Baratki, mult discutata vedetă a F. C. Rapid-ului, neavând poftă să-şi subestimeze valoarea picioarelor şi capacitatea de cotonogeală a adversarilor, a încheiat un contract de asigurare cu o mare societate străină. Picioarele lui Baratki au fost evaluate la 1.600.000 de lei.

Se prea poate ca aprecierea aceasta să fie justă. Baratki e doar profesionist, iar banii îi câştigă cu sudoarea... picioarelor.

Dar asigurarea aceasta, care a devenit de notorietate publică, a avut darul să bage'n sperieţi asistenţa la matchul de Duminecă.

La un moment dat — şi din nenorocire acest moment a fost imediat după începerea matchului — ciocnindu-se cu un jucător belgian. Baratki s'a ridicat şchiopătând şi a părăsit terenul.

In tribună, panică.

— Să ştiţi că Baratki vrea să umfle asigurarea de 1.600.000 de lei şi n'o să mai reintre să joace.

Dar emoţia a fost de scurtă durată. După două minute Baratki a reintrat, cu toate că avea o asigurare atât de suculentă. Probabil că şi-a făcut omul socoteală că mai sigur e premiul acordat de F. R. F. A. decât încasarea asigurării. Sau poate că nici nu s'a gândit la aşa ceva.

In orice caz asigurarea picioarelor footballiştilor va provoca multe suspiciuni.

Şi cu toate acestea e necesară. Căci footbaliştii nu sunt poeţi, la cari nu contează într'un vers, un... picior mai puţin.

A. Nol.

BOX

Prima gală de box în aer liber

(Continuare din pag. I-a)

mai întâlnit niciodată în carieră şi. ca atace nu pot fi judecaţi decât prin linie indirectă.

Dar, nici linia adversarilor comuni nu rezolvă chestiunea întrucât în faţa acestora, Şerbănescu şi Petrescu au obţinut rezultate asemănătoare. Aceşti adversari comuni: Boger Royer şi Tino Rolando, au fost învinşi de ambii candidaţi la titlul de categorie grea al României.

Astfel stând lucrurile numai prin

ILIE PETRESCU

simplă impresie vom acorda o mică preferinţă lui Ilie Petrescu, care a învins pe Rolando, mai categoric decât nu a făcut-o Şerbănescu.

PENTRU TITLUL NAŢIONAL AL CATEGORIEI COCOŞ

Cel de al doilea match oifcial al reuniunii se va petrece între Ion Gorun campionul României la categoria cocoş şi Sandu Ion, în joc fiind titlul deţinut de cel dintâi.

Ca şi matchul vedetă şi această întâlnire prezintă atracţia ineditului, cei doi combatanţi ne mai întâlnindu-se niciodată în carieră. Deci, şi în acest caz sarcina de a stabili un pronostic este cât se poate de grea

Linia indirectă — Huguenin — învins de Gorun şi învingător al lui Sandu Ion este favorabilă primului. Totuşi, contrariu oricăruia calcul, noi vom merge cu Sandu Ion.

TITLUL NAŢIONAL UŞOR IN COMPETIŢIUNE

Lucian Popescu şi Vasile Stoian vor disputa titlul naţional al categoriei uşoare, care este vacant de câteva bune luni de zile.

Nici aceşti doi boxeuri nu s'au mai întâlnit între ei şi în consecinţă şansele lor trebuesc calculate prin linii indirecte şi aceasta ne-o furnizează Aurel Climan, egalul lui Popescu şi învinsul lui Stoian.

Deci, învingătorul va fi probabil furnizat de Stoian.

CELELALTE MATCHURI

In celelalte matchuri, Gheorghe Râpeanu va înfrunta pe Nicolae Stamate şi Dumitru Iordănescu se va întâlni cu Constantin Dumitrescu. Favoriţii noştri sunt în aceste matchuri, Râpeanu şi Iordănescu.

PROGRAMUL

Vasile Şerbănescu — Ilie Petrescu, match în 10 reprize a 3 minute pentru titlul naţional la categoria semitrea.

Sandu Ion — Ion Gorun, match în 10 reprize a 3 minute, pentru titlul de campion al României la categoria cocoş.

Vasile Stoian—Lucian Popescu, match în 10 reprize a 3 minute, pentru titlul naţional al categoriei uşoare.

Gheorghe Râpeanu—Nicolae Stamate match în 10 reprize a 3 minute.

Dumitru Iordănescu—Const. Dumitrescu, match în 6 reprize a 3 minute.

DETALII DE ORGANIZARE CUM SE VA FACE ACCESUL SPECTATORILOR

Cântarul şi vizita medicală a boxeurilor programaţi va avea loc Sâmbătă 12 Iunie la ora 12, la sediul F. R. Box, str. Athena 11.

Boxeurii programaţi, sunt invitaţi să se prezinte astăzi între orele 15—16 la sediul F. R. Box pentru desemnarea juriului fiecărui match.

Oficialii vor avea acces în arenă numai cu bilete eliberate de către F. R. Box, carnetele fiind suspendate. Eliberarea acestor bilete se face astăzi între orele 16—17 la secretariatul federaţiei.

Publicul este rugat să respecte numerotarea.

Persoanele cari vor întâmpina o dificultate la respectarea numerotării, sunt rugate să se adresese echipei speciale de ordine care se găseşte pe cele patru părţi a ringului purtând banderolă albă.

Oficialii, cei cu carnetele U. F. S. R.-ului, ziariştii şi invitaţi, vor ocupa locurile numerotate la sectorul D. indicat de placardă.

Intrarea la fotoliu de ring şi rezervat se va face numai pe poarta de jos a arenei (Parcul Carol). Intrarea la stal şi galerii va fi numai pe porţile de sus ale arenei (Cuţitul de Argint).

Oficialii, cei cu carnete C. F. S. R. vor intra numai pe poarta de jos a arenei. Invitaţii vor intra pe porţile locului indicat pe bilete.

Porţile Arenelor Romane se deschid pentru public la ora 19 jum.

Locaţiunea pentru gala de box dela 12 Iunie

Biletele pentru reuniunea de box de astăseară se vând cu preţ redus până astăzi la ora 12 la librăria Alcalay şi magazinul Victoria-Sport din pasagiul Imobiliara (stal şi galerie cu reducere de 20 la sută)

Preţul locurilor sunt:

Fotoliul de ring	lei 300	Redus	«	80
Rezervat	« 200	Galerie	«	50
Stal	« 100	Redus	«	40

Un mare interview cu Jeff Dickson

(Continuare din pagina I-a)

receptoarele aparatelor. Londra şi Parisul erau stăruitoare în dorinţa de a vorbi cu marele promotor pugilistic.

Recomandările odată făcute de Leclerc, iată-ne instalaţi în fotolii largi de piele, în jurul unei măsuţe de fumat.

Dickson, pus în curent de mine cu cele ce se spun la Bucureşti, îmi declară:

— Se vede că Bucureştiul ştie mai multe decât chiar creerul meu ar putea concepe. De ce aşi fi supărat pe Toma Aurel?

Că nu l-am pus să boxeze în organizaţiile mele? Dar uite! Şi azi îi propun un match. Să-şi aleagă un adversar pentru 10 Iunie şi imediat iscălesc un contract la 20 la sută din reţeta reuniunii.

Nenorocirea este că pentru Toma Aurel este foarte greu de găsit un adversar: aci la Paris nu mai interesează nici un adversar pentru român, care i-a învins pe toţi. Singurul match care l-aşi face aici este Peter Kane—Toma Aurel, dar acest program mi-l rezerv pentru la iarnă, când este şi sezon şi când sper să vând ultimul din cele 15.000 locuri ale «Palais des Sports».

— Şi un match Peter Kane-Toma Aurel ar interesa atât de mult pe francezi, când cei doi combatanţi sunt de naţionalităţi din afara teritoriului francez?

— Toma Aurel a depăşit graniţele naţionalităţilor: aci la Paris este mai iubit decât un boxeur supus al Excelenţei Sale d. Lebrun.

Reluând firul ideii Dickson continuă: «Oare de ce aşi fi supărat pe d. Leclerc, cu care întotdeauna am făcut treburi strălucite. D. Leclerc, în dorinţa de a câştiga pensionarii lui, este dator să iscălească cu orice organizator ce i-ar propune matchuri».

(Şi aci Dickson face aluzie la ultima afacere a lui Leclerc, care a iscălit cu d. Auriche un angajament cu Toma Aurel pentru trei matchuri).

Leclerc sesizează ultima aluzie a lui Dickson şi-şi apără cauza.

Dickson însă, îl consiliază să fie foarte atent cu d. Auriche care este un organizator neîncercat.

DICKSON IN ROMANIA!?

Ii spun d-lui Dickson că sunt informat că ar vroi să organizeze în România, aşa se aude la Bucureşti.

D. Dickson se amuză grozav.

«Sunt pure invenţiuni aceste svonuri: eu nu am timp să mă deplasez între Londra şi Paris. Sunt foarte prins de afacerile mele aci: chiar azi la 8 dimineaţa am aterizat, venind din Anglia. Nici nu m'am dus pe acasă deoarece aştept peste câteva minute să vină o echipă de football a Bolognei, pe care intenţionez să o trimit în turneu prin America.

Valiza îmi este martoră fidelă»... şi îmi arătă valiza depusă la cuier.

Dar... dacă aşi putea face vreun match în ţara dv. cred că singurul la care m'aşi gândi ar fi Toma Aurel — Petit Biquet pentru titlul Europei la categoria cocoş.

Intrebându-l ce crede despre un match Peter Kane—Toma la Bucureşti, Dickson îmi riposteazâ:

— E greu de organizat! Peter Kane cere ca să boxeze aci la Paris 15.000 franci; ar însemna ca pentru Bucureşti să ceară îndoitul sumei.

Or eu cunosc posibilităţile de încasări în ţara dvs. la o asemenea întâlnire: în cel mai bun caz organizatorul ar face un schimb de bani!».

Convorbirea terminată, îl rog pe d. Dickson să-mi pozeze în faţa minuscului meu «Leica». Apoi îmi dedică prin «Gazeta Sporturilor» pentru publicul sportiv român o fotografie personală.

Era şi timpul să plecăm: echipa Bologna sosise.

Strângându-mi mâna, mă roagă să transmit prietenilor săi personali din România salutările lui, iar... Căii Victoria să-i spun «au revoir»!

Dickson cunoaşte bine Bucureştii!

I. SAVESCU.

O revelaţie: cartea lui Petre Steinbach

de Horia Oprescu

Petre Steinbach, zis „Maestrul", zis „Bătrânul" ne face să-i găsim numele pe frontonul unei cărţi recent apărute. Fireşte, o carte de sport: „Foot-ballul nostru".

Autorul e o figură admirabilă în sportul ce are acum voga maximă. De el se leagă înseparabil o serie lungă de calificative care îl situiază în restrânsa galerie a celor cari au luptat cu trup şi suflet pentru crearea soccerului românesc actual.

Jucător disciplinat şi — prin asta — egal. Deci om pe care poţi conta sigur, în timp. Animator neobosit, dar nu prin acel elan sgomotos şi efemer al focului de paie, ci prin continuitatea dârză şi bărbătească a echipierului ce face sport pentru sport.

Footballist sobru şi neobosit, înfruntând zâmbitor farsele şansei, suportând sceptic rezultatele necorespunzătoare cu strădania şi onestitatea lui şi păstrând mereu virtutea clasică a credinţei în victorie — până în minutul 90.

Antrenor născut, adică pedagog ce se risipeşte să înveţe ţâncii mahalalei sale, cu se face un *stop*, cum se driblează adversarul, cum *se ia* cu capul.

Căpitan ideal de echipă (deşi *en titre* putea fi şi altul), — sfătuind, încurajând, aplanând aprinsele şi inevitabilele izbucniri năsdrăvane ale celorlalţi 10 coechipieri, amintind mereu că footballul e joc de asociaţie, o asociaţie de picioare, dar mai ales de inimi şi de capete.

Jucător de stil britanic cu un cavalerism aşişderea.

Nu ştiu dacă, în afară de Steinbach şi — cred — de Vogl, am mai văzut alt jucător român pentru care brutalitatea de orice natură şi în absolut orice circumstanţă să fie ceva inexistent.

Devotat clubului, iubitor către echipă, cuviincios faţă de public, (ce lucru rar la jucătorii noştri!) iată câteva linii din figura excelentului Petre Steinbach.

Totuşi când l-am văzut în fruntea volumului, m'am temut. Dece nu ne lasă Steinbach — mi-am spus — minunată impresie ce-o avem despre el!...

Sunt fericit să mărturisesc azi că am fost înşelat.

„Foot-ball-ul nostru" e o carte importantă. Sunt consemnate aci, oarecum monografic, părerile şi concluziile personale ale unui jucător mare şi ale unui atlet complet. Importantă, spunem, e cartea pentru că tratează sportul mingei rotunde, din punct de vedere românesc, privind contingenţele, posibilităţile, virtuţile şi tarele respective, aşa cum le vede, cum le simte, cum le trăeşte, un jucător român. Şi e vorba — vă asigur, de un scriitor ce pune în slujba tezei sale rezultatul unor studii prelungi şi minuţioase, în materie, produsul lecturilor străine de specialitate.

Să ne bucurăm şi să salutăm apariţia cărţii „Foot-ballul nostru". Lucrul îmbucurător dintr'o consideraţiune rarissimă: aceea că, o competenţă reală, unul care a trăit şi trăeşte futbolul nostru dela A.B.C.-ul său, care îl gustă de-o viaţă întreagă cu multiplele-i decepţii şi rarele-i bucurii — scrie o carte despre meseria sa, despre specialitatea sa! despre sportul cu care aspiraţiunile, destinul şi viaţa sa au mers mână în mână

Dilatantismul, înzorzonat cu pedanterie şi dublat de ifose omniştiutoare, bântue dela o vreme, ca o lepră, bietul sport al footballului atât de nobil, dar — din păcate — aşa de tânăr şi deci firav neîncheiat încă.

Petre Steinbach ne dăruie o carte, cu observaţii personale, cu îndemnuri, cu cumpilare pe alocuri, toate însă închegând un tot unitar, valabil, logic şi — repetăm — strâns adecvat ansamblului de elemente, unele încă germinând, ale footballului românesc.

Jucătorul de clasă, Petre Steinbach, a devenit autorul la fel de merituos al unui tratat pe care-l pot folosi, deopotrivă, jucătorii — mari şi mici — cetăţenii sportivi ori laici, şi... şi... (în chipuieţi *Mon şer*!"') şi specialiştii anumiţi care îi vor ceti, — fără să mărturisească — postulatele, pentru a i le transfigura apoi în cronici proprii, ca idei şi cugetări personale, cinstindu-le — jos cu ilustrele lor semnături.

Petre Steinbach să ne trăieşti!

Ferice de gazeta ce se va grăbi să te ia colaborator, ferice de clubul ce te va lua antrenor *şi te va asculta!*

Horia Oprescu

MEMENTO

CINEMATOGRAFE

CAPITOL şi ROXY: Serbările încoronării Regelui Angliei, film technicolor şi Lawrence Tibett în Subjugat de tine. Jurnale: Eclaire şi Romanes.

REGAL: «Casa cu o mie de lumânări» cu Fhillips Hrlumis, jurnal Paramount şi Românesc.

ARO: Suprema jertfă

PALAS BULEVARD: Mitsuko (Fica Samuraiului) şi Căsătorii Americane.

TRIANON: (platfonul descoperit): Hans Moser în Veronica şi jurnal Pa-

DORY: Stan şi Bran Scoţieni şi Fiica rozelor.

MARNA: Ginger Rogers, Sub teroarea delictului, Sylvia Scarlett şi artiştigiul secret.

DOMANEI: Nitchevo cu Hari Baur şi Marcel Chantal şi Zouzu cu Josefine Baeker.

FRANKLIN: Cavalcada şi Trei ştrengari şi o ştrengăriţă.

FORUM: Adolescenţa cu Lil Dagover şi Frigurile dragostei cu Myrna Loy.

OMNIA: Frigurile dragostei cu Myrna Loy şi Biroul No. 2 cu Jean Murat.

SCALA: «Farmecul unui vals» cu Fernand Gravey.

COTROCENI: Dormitorul fetelor şi Bestia umană.